

[Fuglsang.]

for. I virkeligheden ville de kun kunne løses ved at råstofferne blev overtaget af samfundet, men det er jo ikke det, det drejer sig om her; her drejer det sig om, hvordan de udnyttes i praksis.

Jeg vil gerne sige, at jeg ikke er bange for de bemyndigelser, vi giver de offentlige myndigheder. Her som ved andre forslag drejer det sig om, hvordan de udnyttes. Jeg vil nok sige, at vi kunne ønske størst mulig offentlighed og størst mulig folkelig deltagelse, både i lovens fortsatte planlægning og senere i dens praktisering.

Arnfast (CD):

Jeg må ærligt indrømme over for tinget, at centrum-demokraternes lille gruppe har haft så meget at se til i den sidste tid, at vi faktisk ikke har haft tid til at gennemgå den meget alvorlige sag, som der her fremsættes lovforslag om. Men det skal ikke hindre, at vi betragter det som en meget alvorlig sag.

Jeg vil i den forbindelse tillade mig lige at nævne en lille erindring, jeg har fra en Grønlandsrejse, jeg havde lejlighed til at deltage i. Vi besøgte bl. a. kryolitværket. Det var en ejendommelig oplevelse at se, hvordan dette lille hul – ja, det var vel et stort hul, men det var et lille hul i betragtning af, hvor mange år man havde gravet et råstof, som var ganske nødvendigt på et vist tidspunkt, bl. a. til fabrikation af aluminium, men som nu af en teknisk udvikling var blevet gjort unødvendigt. Men alligevel så vi déroppe, hvordan arbejdere gravede vejene op for at tage de brokker, man havde kastet bort fra bruddet, og igen slå dem i stykker og igen udvinde kryolit af dem, og på den måde genbruge dem og bygge vejene op med nye brokker med lidt mindre kryolit i.

For mig var det et manende eksempel på, hvad råstoffer betyder. Jeg kan ikke lade være med at tænke på, at dette også kunne forekomme for andre råstoffer, vi i dag finder helt selvfølgelige og naturlige. Jeg skal i den forbindelse nævne, at hr. Erhard Jakobsen gang på gang fra denne talerstol har fremhævet, hvor meget vandressourcerne betyder, og hvor meget de bekymrer EF, fordi de er ved at slippe op.

Jeg har med interesse lyttet til denne debat, og vi vil studere fortrykket og tage stilling til det. Vi sidder ikke i erhvervsudvalget, men vi

ønsker udvalget god arbejdslyst, og vi vil så se på resultatet, når og hvis forslaget igen kommer i salen.

Litten Hansen (VS):

VS er meget tilfreds med, at der fremsættes lovforslag om kortlægning af rigets råstoffer og planlægning af deres udnyttelse.

Formålsparagraffen ser ret tilforladelig ud, men vi savner noget. Vi kunne godt tænke os at spørge ministeren, om han finder, at denne paragraf, som siger på en samlet planlægning og en samlet vurdering ud fra samfundsmæssige hensyn samt en ressourceøkonomisk anvendelse af forekomsterne, er mindre relevant for olie og naturgas, som ikke omfattes af forslaget, end for brunkul og tørv, som omfattes af forslaget. Forslaget hedder nemlig lov om råstoffer, og det faktum, at vi har en undergrundslov, kan vel ikke berettige til at lave en råstoflov, som kun omfatter dele af vore råstoffer. Vi finder det i hvert fald beklageligt.

Hvorfor anses det for mere vigtigt at give regeringen bemyndigelse til at fastsætte begrænsninger i arten og mængden af de materialer, der må indvindes i henhold til en tilladelse, jfr. § 19, når det drejer sig om sten, grus, sand, ler, kalk, kridt, brunkul, tørv og muld, end når det lige præcis drejer sig om olie og naturgas? Har ministeren slet ikke overvejet muligheden af at lave en råstoflov, der omfatter alle vores råstoffer? Ellers kan man jo beskyldte den for falsk varebetegnelse.

I den forbindelse vil jeg også godt spørge, om det er en skrivefejl, når der i overskriften til kapitel 4 står: »Forekomster på havbunden og i dennes undergrund«?

Bortset fra det finder vi, at der er alt for mange kan'er i loven og alt for få skal'er, specielt i §§ 5, 6, 7 og 8, hvor der hele tiden står, at ministeren *kan* lade udarbejde planer, og ministeren *kan* bestemme, og ministeren *kan* fastsætte nærmere regler for dette eller hint. Vi er klar over, at det er en rammelov og en bemyndigelseslov med et langt sigte, men alligevel finder vi, at en del af disse mange kan'er absolut burde erstattes med nogle skal'er.

Umiddelbart ser det ud til, at de største problemer ligger i kapitel 3 og 4, og vi vil gå ind i udvalgsarbejdet med positiv interesse med henblik på at få klarlagt, hvordan man tænker sig,